

Briefing

September 2006 Nr. 61

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Gunnel Svensson
Prästgårdsängen 9, 4 tr, 412 71 Göteborg
E-post: gunnel.svensson@passagen.se
eller sgs@axiell.se

Adressändringar:

Skickas till Elly Mattsson
Snickarbacken 8, 150 23 Enhörna
E-post: elly.mattsson@telia.com

Sista materialdag för nästa nr. är 11 november 2006.

Annonser svartvitt:

En helsida kostar 500 kr och en halvsida 250 kr.

Annonser färg:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.nu
E-post: sgs@axiell.se

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 200 kr. Familjemedlem 75 kr.
Postgiro: 429 14 52-3

SGS har ny hemsida!

Det här är den nya adressen:
www.sgsresa.nu

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
anders.gezelius@axiell.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
031-82 90 80
kristina_bergman@telia.com

Sekreterare:

Magnus Andersson
042- 14 67 51
magnusanderssonexpeditions@yahoo.se

Vice sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
kerstin.strandskog@nacka.se

Kassör:

Ebba Thorén
035-505 70
ebba.thoren@swipnet.se

Vice kassör:

Kent Knutson
0520-47 96 58
kent@knutson.nu

Klubbmästare:

Gunnar Andersson
0477-205 67
gatru@telia.com

Briefingansvarig:

Gunnel Svensson
031-40 86 13
gunnel.svensson@passagen.se

Resmästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00

Ledamöter:

Bengt Cederfeldt
08-96 14 95
Elly Mattsson
08-55 01 82 61
elly.mattsson@telia.com

Innehåll

4	Ordföranden har ordet	15	Några Glimtar från Tibet
5	Vykortshälsningar	16	Ett gulnat fotografi
6	Och segraren blev	18	Reserapport från Kiruna
7	Välkomna till Sigtunahöjden Nya medlemmar	19	Inbjudan och anmälan till veckoslutsträffen
8	Vykortshälsning Kustvägen	22	Vad kan inte SGS hjälpa till med?!
11	Rwanda och Uganda – två länder	23	Redcliffe, Australien
12	Fyra på arktiska äventyr	24	Allo, kloka och spännande hundar
13	En boks resa	26	Om jordbävningen på Java
14	Baltikum på annat sätt En nyutkommen bok jag läst	27	Resmästarens sidor

Förstasidesbilden

Kinesiska muren...

Foto: Ing-Marie Henningsson

..Om SGS:arna själva får välja! På SGS lista över världens sju underverk hamnar kinesiska muren på första plats. Vilka de övriga är kan du läsa på sidan 6.

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

En sommar går mot höst

Sommaren pågår för fullt runt omkring mig, men mina tankar är i ganska stor utsträckning inriktade på hösten. Samtidigt som vi i fulla drag har njutit av en alldeles osedvanligt solig och varm juli, så har arbetet med höstens möte i Sigtuna pågått för fullt. Som alltid har det varit en utmaning för alla inblandade att göra ett så spännande och innehållsrikt möte som möjligt. Att vi kommer till en utomordentligt fin plats och en professionell anläggning råder det ingen tvekan om.

Läs inbjudan noga!

För att göra det möjligt att erbjuda allt detta till ett bra pris måste vi förhandla fram paketpriser som gör att utrymmet för individuella lösningar minskar. Sigtunahöjden är en utpräglad konferensanläggning och antalet dubbelrum är därför begränsat. Priset är utformat så att den extra kostnaden för enkelrum ska vara minimal. Precis som tidigare går det att bara vara med och själv ordna sin övernattnings på annat sätt. Då ingår alla programpunkter och måltider med undantag för frukost. Lägg också märke till att antalet dubbelrum är begränsat och att villkoren för anmälan och avbeställning är striktare än vanligt. Jag vill vädja till er alla att underlätta för arrangörerna genom att anmäla er och betala i god tid!

Ett spännande program

Som vanligt ser programmet varierat och intressant ut. Kanske kunde vi kalla det för Tema Afrika, men också kalla trakter, kinesiska kopplingar, lokal historia och digitala märkvärdigheter finns på programmet. Jag kan inte riktigt bestämma mig för vad jag ser mest fram emot, att jämföra mina egna erfarenheter på Kilimanjaro med Stellans, att få höra historien om åtta månader i jeep genom Afrika och dessutom få en rejäl dos safarikunskap eller att få höra om den rika, lokala historien och kopplingarna mellan Sigtuna och Kina.

En sak vet jag i alla fall och det är att jag kommer att ha nytta av Göran Segeholms orientering i den digitala fotografiska verklighet som tränger på. Göran är bland annat redaktör för XX och har arbetat mycket med kursverksamhet i ämnet.

Du kan delta i programmet

Ja, när det gäller för- och nackdelar med digitalt foto i jämförelse med det "vanliga" så har säkert många av er frågor. Funderar ni över vad som behövs och vad som är bra, om pixlar och megabyte, om hållbarhet och visningsmöjligheter, skicka in era frågor till mig så ska jag föra dem vidare till Göran som har lovat att ta upp dem i sitt föredrag. Om du funderar över om du ska ersätta dina diabilder med digitala så kommer du att

få veta vilka konsekvenser det får. En programpunkt du bara inte kan leva utan!

Till sist kan du naturligtvis också delta genom att visa egna bilder på fredag eller lördag kväll. Den som har gjort en

resa har ju alltid något att berätta – och rest har ni ju gjort!

Glöm inte heller bort redaktörens vädjan till er alla om bidrag till Briefing – en liten kort notis, ett minne, ett möte, en smak, nog har du något som är värt att dela med dig av!

Till Briefing har det kommit vykortshälsningar från SGS:are

Svarta havet augusti 2006

Hej! Efter fem dagars kryssning på Ukrainas floder (i vikingarnas spår) har jag nu nått till Svarta havet och går nu vidare till halvön Krim. En fantastisk innehållsrik resa.

Hälsningar Elof

A jailoo (summer pasture) in the Talas valley 22/7 -06

Två veckors resande i Kirgisistan är på väg att ta slut. Tio dagars vandring med Världens resor. Helt makalösa vyer över snöklädda bergstoppar över 5000 möh och grönskande dalgångar med lösspringande hästar, kor, får och getter

Hälsningar Stefan Karlsson

Och segraren blev...

På vårträffen var ett av inslagen att deltagarna fick rösta på vilka monument eller andra märkvärdigheter som man tyckte skulle utses till världens sju nya underverk. Bakgrunden är, vilket jag skrev om redan i förra Briefing, att det pågår ett stort, världsomspännande projekt för att just utse världens sju nya underverk. Efter en lång process har 21 kandidater gått vidare och det var dessa som fanns att ställa till i Kalmar.

Det var roligt att höra fragment av alla diskussioner som hela tiden pågick och det fanns åtskilliga synpunkter på att vissa "favoriter" inte ens fanns med bland kandidaterna eller att ett visst monument borde ersättas med ett annat i samma genre – ett som "är mycket häftigare".

Om uppgiften hade varit att få alla att vara överens hade uppgiften nog varit omöjlig.

Efter vårträffen inbjöds alla medlemmar som inte var närvarande på träffen att rösta genom att skicka in sitt val i efterhand. Svaren var inte så många, men de kom att bli avgörande för att det till slut skulle finnas en vinnare och inte två. Det stod ganska snart klart att det fanns en grupp som stod lite i en klass för sig, en mellangrupp och sedan en liten grupp som bara fick några enstaka röster.

Efter röstningen på vårträffen var det dött lopp mellan Machu Picchu och Kinesiska muren som intog en liten sär-

ställning. Efter "poströstningen" blev slutresultatet för SGS del så här (antalet röster inom parentes):

Våra sju valda underverk:

1. Kinesiska muren (75)
2. Machu Picchu (74)
3. Pyramiderna i Giza (64)
4. Angkor Wat (63)
5. Bergsstaderna Petra (59)
6. Taj Mahal (46)
7. Statyerna på Påskön (44)

Utanför listan kom:

8. Pyramiderna i Chichen Itza (34)
9. Akropolis, Aten (26)
10. Staden Timbuktu (24)
10. Colosseum, Rom (24)
12. Alhambra (23)
13. Stonehenge (18)
14. Haga Sofia, Istanbul (14)
15. Operahuset i Sydney (9)
16. Kreml, Moskva (5)
16. Kristusstatyn, Rio de Janeiro (5)
18. Eiffeltornet, Paris (3)
19. Kiyomizu-templet (2)
20. Slottet Neuschwanstein (1)
20. Frihetsgudinnan, New York (1)

Våra egna förslag

För att ge alla chansen att trots allt föra fram en egen kandidat, fanns möjlighet att rösta på sex av alternativen och därutöver föreslås ett eget underverk. 18 röstande tog den chansen, men inget av de egna kunde naturligtvis ta upp kampen på allvar. Bara Bagan i Burma fick tre

röster, Pantheon fick två liksom Kronan(!) i Helsingborg. För övrigt var det bara en enda röst på varje.

Den riktiga omröstningen

Omröstningen om vilka som ska bli de verkliga sju underverken pågår för full och var och en är välkommen att delta i omröstningen. Det kan i alla händelser var intressant att titta på projektets

hemsida och följa det arbete som görs.

Projektets hemsida: www.n7w.com

Rösningen är öppen och gratis och slutresultatet kommer att offentliggöras vid en stor gala som nu är framflyttad till 7 juli 2007 (07-07-07!). Det ska bli spännande att se om hela världen tycker som "experterna" i SGS!

Välkomna till Sigtunahöjden!

Jag är väldigt glad över att få hälsa Er välkomna till Sigtuna och min "gamla" arbetsplats. Det är snart tre år sedan jag slutade där och naturligtvis har det förändrats en del på de här åren, men det är ju som det skall vara.

Mats Liljefors, som var anställd som VD för kursgården av Försäkringskassförbundet på min tid, har nu blivit ägare till stället, så numera är det privatägt. Han är brorsbarnbarnsbarn till Bruno Liljefors.

Sigtunahöjden har knutit vänskapsband

med Kina, vilket Ni kommer att märka på olika sätt, bl.a. på några rum som är lite annorlunda inredda. Jag hoppas att Ni kommer att trivas i den lilla staden och på Sigtunahöjden. Ni kan läsa mera på hemsidan www.sigtunahojden.se och på www.sigtunaturism.se Jag hoppas vi ses i höst!

Doris Holm

Inbjudan och anmälningsblankett till höstmötet bifogas briefing.

Nya medlemmar i SGS

Vi är glada att kunna hälsa följande välkomna i föreningen:

Ingela Osvald Lundgren
Smörgatan 82
412 76 Göteborg

Jenny Green och Danny Johnsson
Sturegatan 22
252 27 Helsingborg

Kamilla och Anders Green
Enebygatan 35 B
602 18 Norrköping

Winje Green och Kristina Österblad
Persiljevägen 24
266 97 Hjärnarp

Till Briefing har det kommit vykortshälsning från SGS:are

Norge-Jotunheimen 21/7 2006

Hej! Förra hösten nådde vi Afrikas högsta punkt. Idag besteg vi Norges högsta berg Galdhøpiggen 2469,5 m.ö.h. Nästa höst försöker vi på Aconcaqua i Argentina, det är nästan 7000 m. Vindstilla och sol här i Norge.

Stellan och Kristina

Kustvägen

Text och bild: Thorsten Jansson

Kustvägen mellan Byxelkrok och Äleklinta på norra Öland är en fem mil lång naturupplevelse, formad av mötet mellan land och vatten. Landskapet är kärvt i sin framtoning men samtidigt fullt av liv, skönhet och historia.

Följ med oss ut på ett cykeläventyr längs kustvägen!

Den gamla transport- och färdvägen längs Ölands steniga nordvästra kust sträcker sig från

Byxelkrok i norr till Äleklinta i söder. Vägen är lika svindlande skön som full av gropar och vattenpölar. För bilister

Vid Äleklinta korsar en flock ungdjur den steniga färdvägen. Det känns som en påminnelse om kustvägens ursprung och tidlöshet.

Vid Byrums raukar följer vi resterna av en gammal väg uppe på klapperstensfälten längs stranden.

med dyra bilar är den bitvis en prövning som kostar både navkapslar och stötdämpare. Många menar att vägen till och med är för dålig att cykla på.

För att visa motsatsen startar vi - ett par ärrade cyklister - en vacker septemberdag, utrustade med rejäla allterrängcyklar och rejäla däck. Tokenäs vid Byxelkrok, en gammal vikingahamn ger rätt avstamp i historien. Färden går söderut mot Hagskog, med Blå Jungfruns blånande granitsilhuett till höger ute i sundet.

Första biten är asfalterad. Och visst är det skönt med asfalt, även för en cyklist. Det vore hyckleri att hävda motsatsen.

Fördelen med cykeln är att man kan stanna var man vill. Det gör vi vid beståndet av svarttallar vid Hagskog. Svarttallarna med sina långa barr och trevliga kottar har, ständigt pinade av sydvästen från sundet, vuxit med kraftig lutning in mot land.

Vid Ramsnäs slutar den lättcyklade

vägen. Istället väntar en ganska krävande cykling genom Byrums sandfält. Ibland kör vi fast i sanden och tvingas gå en bit. Naturen är dock spektakulär. Man tar sig fram på små stigar genom en pelarsal av tallar där marken är täckt av grå lavar. Här och var sticker gamla, döda tallar upp ur sanden. Här pulsade Linné 1741 omkring och förundrades över sanddriften som

kvävde skogen på norra Öland.

Vi når till slut Byrums raukar och väljer att cykla i klapperstensbältet ovanför raukarna. Det är knöligt men fungerar utmärkt, och snart är vi inne på en vacker grusväg söderut mot Horns udde. Där blir det lättlunch nere vid de grå bodarna där septembersolen värmer frikostigt på ett sätt som är typiskt för den vackra, öländska sensommaren.

Vid Eskilslund byter vägen skepnad från välansad grusväg till en mer råbarkad variant. Den här sträckan, mellan Eskilslund och Gillberga, har till och med föreslagits att förbjudas för biltrafik. Det är sex kilometer ganska gropig väg där ordet "väg" bör användas med omdöme. Ursprunglig är en riktigare beteckning, men med våra grova däck har vi inga problem att ta oss fram.

Norr om Gillberga står en grupp sjöbodas av kalksten som är en av kustvägens sevärdheter. De ligger följsamt inpassade på klapperstensstranden och smälter in i kustens karga väsen, till

Längs stenkusten ligger gamla sjöbodar, som här norr om Gillberga. Det är historia i det lägmälda mötet mellan bodar och vatten.

skillnad från de smaklöst inglasade grosshandlarvillor som på sina håll vanpryder det lägmälda landskapet.

Vi kryssar oss med lite möda igenom stenbrottet vid Gillberga där maskinerna ännu i dag tuggar i sig den öländska berggrunden. Sären i berget är hemska men påminner samtidigt om att den öländska stenbrytningen är en urgammal näring och en viktig del av stenkustens väsen. Det hindrar inte att man ändå blir förfärad när man ser hur stenbrytningen så när förstört ett av Sveriges få exempel på fossila raukar vid Gillberga.

Glass och pelargoner.

Vid det gamla skurverket i Jordhamn - en av stenkustens visuella attraktioner - byter vägen åter gestalt. Det är lättcyklat till Sandvik, som redan på långt håll utmärks av den ståtliga

holländarkvarnen. Där passar det med en paus och för glass vid ICA-butiken.

Från Sandvik är det lättcyklat asphalt söderut till Knisa mosse, som naturfotografen Bengt Berg gjorde känd genom sin fågelbok Ölandsmyren.

I Djupvik väntar ett nytt sjök glasverandor. Men man kan alltid titta ut mot Kalmar-sund istället. Och i Grönvik smälter mitt hjärta när jag ser de dubbla raderna av krukor

med pelargoner längs vägen - ombonat och välkomnande. Den smala vägen genom Djupvik och Grönvik är också asfalterad och berättar att här bor det folk med fina bilar.

Efter Grönvik tar naturen åter över. Här väntar också den mest kända delen av kustvägen. I dag får vi kryssa oss fram mellan stora vattenpölar - det har regnat i flera dagar - men vi tar oss fram utan bekymmer och kröner cykeläventyret med den sista kaffeskvätten vid en bodvägg i Bruddesta fiskeläge. Denna för ölänningar välkända plats bör man också uppleva en bister vinterdag, eller under en höststorm när havet ligger på.

Klockan fem på eftermiddagen rullar vi med våra cyklar in på asfaltvägen ner till Åleklinta. Solen lyser över sundet, vinden är behagligt sval. Och man är 46 kilometer upplevelser rikare.

Rwanda och Uganda – två länder som börjar återhämta sig

Text och bild: Margot Lindeson

Dagen efter det visades en film på TV om folkorden i Rwanda 1994 skulle vi resa dit och det kändes, ja, det kändes. Under en månad "slaktades" en miljon människor. Via radio informerades det om vem som befann sig var och det var bara att åka dit och ta livet av honom eller henne. Till och med präster från Europa var inblandade. Vi visste inte

vad som väntade oss. Vi trodde kanske inte att vi skulle bli så väl mottagna. Men ack, vad vi blev förvånade och jättegglada. Alla var vänliga och tillmötesgående, trots att såren fortfarande inte var läkta. Under stadsrundturen i Kigali fick vi bl.a. se samma byggnad som visats på TV, d.v.s. den där 10 belgiska soldater skjutits till döds, vilket i viss mån var början till inbördeskriget. Vi besökte också en vacker, men å samma gång hemsk byggnad, där tusentals människor ligger begravda. Det är otäckt att se alla dessa "rentvättade" skallar, men man får trots allt en känsla av att såren börjar läkas.

I Butare finns Afrikas vackraste etnologiska museum och inte långt därifrån den f.d. kungens hus – inget slott precis, men det ligger vackert i naturen.

Resans höjdpunkt? Naturligtvis bergsgorillorna, som jag fick tillfälle att filma på endast 3 meters avstånd. En av dem hoppade nästan på mig. Vandringen upp till gorillorna var ansträngande, men besöken både hos dem och där Dian Fossey en gång arbetade var värda allt besvär.

Tiden går fort när man träffar glada och vänliga människor och snart sitter vi på

en direktbuss till Uganda. I Kampala hyrde vi vespor med förare, som körde oss runt till stadens alla sevärdheter. I Entebbe for vi till Nilens källa. Näja, Rwanda säger sig också ha Nilens ursprung.

Vi reste på en 3-dagars tur till Elisabeth National Park, som emellertid inte motsvarade mina förväntningar. Visst finns det djur där, men inte många. Landet har ännu inte återhämtat sig från tidigare inre problem. Mitt största minne därifrån blev därför när jag, ivrig att börja filma schimpanser, hamnade i en stor myrstack. Myrorna gick till anfall överallt.

Förutom myrorna har jag endast positiva minnen från våra två veckor i Rwanda och Uganda.

Fyra på arktiska äventyr

Text: Monika Apell, Ing-Marie Henningsson, Doris Holm och Marita Täppinen.

Foto: Marita Täppinen

Drömmen blev verklig.

Tänk dig, att stå i fören på en båt och se en underbart vacker natur omkring dig: Snöklädda berg, kalvande glaciärer, is, många fåglar och andra djur.

Vantar och mössa är på och den otäckt varma svenska sommaren är på behörigt avstånd. Precis så upplevde jag en vecka på m/s Origo i juli.

Fantastiskt!!

På väg till isbjörnssafari i gummibåt

Fönsterskådning på Svalbard

Man behöver inte frysa öronen av sig för att uppleva naturen på denna kalla plats. Den bekväme gör så här:

Vi anlände till Longyearbyn på Spetsbergen och installerades på hotellet. Utan-

för fönstret förde snösparvarna ett väldigt liv. Jag gick fram till fönstret för att se vad som stod på och ut rusade en fjällräv! Det gav en god början! Vi installerade oss på Origo. Jag fick överslafen och låg bekvämt utsträckt och såg stormfåglarna glida förbi och titta in genom ventilen. Tretåig mås passerade och spetsbergsgrisslorna och alkekung guppade i vägorna utanför. Största upplevelsen var nog ändå när jag vaknade till på natten och, min vana trogen, kikade ut genom hyttfönstret och ser ryggen och ryggen av en vikval som just dyker alldeles bredvid båten!

Möte med valrossar

Vi skulle gå i land på en av de små öarna vid Edgeöyas västkust. Vår guide Natalie hade antytt något om gammal fångststation, gamla lämningar... men det visade sig att vara något helt annat ... massor av valrossar låg på ön.

Väl i land, samlade Natalie ihop oss och viskade att nu – nu gäller det!

Alla skulle gå i en tätt samlad grupp.

Valrossar på stranden.

Inga snabba rörelser, inget prat, nerhukade, ibland lägga oss på knä och krypa. Då hade vi kanske chans att komma riktigt nära.

Försiktigt, tog vi oss framåt. Folk knäppte med sina kameror, en och annan svor tyst om någon reskamrat kom i vägen, men annars var det tyst. Det enda vi hörde var valrossarna som "sjöng" för oss. Till slut låg vi på alla fyra – ca 7-8 meter från de närmaste. Ca 300 valrossgubbar tittade på oss. Sträckte på sig, frustade, pruttade, klappade sig på bröstet, och "poserade" villigt.

Tagna av mötet med dessa enorma djur återvände vi till våra gummibåtar, för att åka tillbaka till Origo. Vid landstigningsplatsen fanns ytterligare några valrossar. De simmade mot oss, för att se vad vi var för inkräktare - på deras ö. Men så fort motorerna startade, drog våra vänner iväg.

Det var ett fantastiskt möte.

Ingen bild!

Strax före lunch går larmet – isbjörn sikad på ön där borta. "Gör er klara för att gå i gummibåtarna! Lunchen får vänta." När vi närmar oss ön är björnen på väg mot stranden. Den går ner i vattnet. Jag har fel objektiv på kameran. Sitter trångt och klarar inte av att i regnet byta, så jag får lita till digitalkameran. Då krånglar den naturligtvis. (Hade ännu inte förstätt att min nya kamera är som myggorna. Rör sig inte om det är kallare än +10 grader).

Så möts vi – Kungen av Arktis simmar förbi oss på bara några meters avstånd, där vi sitter i vår gummibåt. Och jag kan inte ta en enda bild! Lunchen äter vi klockan 3 istället för 12.

En boks resa

Text: Lars Erik Eriksson

År 1982 trycktes på ett tryckeri i Kungsbacka en bok av Leif Panduro med titeln, "En man från Danmark".

Någon köpte ett exemplar och tog med på en resa till Bali, Indonesien. Där såldes den till "Kerta Book shop" när den var färdigläst. Sedan vandrade boken vidare via nya läsare av svenska böcker till i tur och ordning "Tilas Bookshop på West Sumatra", "Toko Buku Bookshop i Yogyakarta" och sista anhalt "The

Lucky Boomerang Bookshop" i Yogyakarta, där jag fick ögonen på den i ett skyltfönster och köpte den för 5.000 rup. (ca. 5 kr), och tog med den till Sverige igen. Den är väl använd – fläckig, smutsig och hoptejpad, men inte värre än den går att läsa. Den har varit med om en hel del kan man se, men nu är den hemma igen i Sverige år 2000. Stämplarna i boken talar om var den har varit med om.

Baltikum på ett annat sätt

Text: Liv Henriksen

Eftersom mina kunskaper om Baltikum hade luckor och jag ej är förtjust i långa bussresor slog jag till direkt när tillfälle gavs. 8-dagars kryssning från Köpenhamn med båt som ser ut som en båt med stopp i Gdynia, Klaipeda, Riga, Tallinn och Stockholm.

Båten gick på nätterna så vi hade hela dagarna till utflykter i respektive land, mycket bra lokala guider och vi fick uppleva mycket.

Gdynia med sina varv, upprensat och rent, den underbara badorten Sopot och så Gdansk med omgivning, väl värd en resa.

Klaipeda lite mer exotisk, den vackra kusten med Palanga i full sommarskrud. Riga med omgivning var imponerande och kräver mera tid och även Tallinn, fast man varit där tidigare.

Avslutningen med insegling i Stockholms skärgård drog upp många tidig

morgon med kamera och kikare och fick uppleva skärgårdslivet i bästa tänkbara stil.

Vi var många nationaliteter ombord: Amerikaner, engelsmän, irländare, holländare, italienare greker m.m.

När vi efter utflykterna var lite sega, hann vi med 3 bubbelbad på Skydeck plus pool innan goda middagar, underhållning etc. Rena lyxlivet!

Priset? Otroligt – detta var en sista minuten 50% resa p.g.a. slopat St. Petersburg (G-8 mötet), därför platser lediga för svenskar, danskar och norrmän.

PS. Så bäste Pär Lindström: Du har rätt när du säger, när man sett något av Baltikum vill man se mer. Så kom med ett pris på dina fortsättningsresor, sätt mig gärna på någon väntelista – om ej bussresan blir för trädig! DS.-

En nytkommen bok jag läst

Text: Lars Erik Eriksson

En nytkommen bok som jag kan rekommendera heter Röd åklagare och är skriven av en kinesiska som heter Xiao Rundcrants. Hon är gift med en svensk.

I boken får man veta allt om Kinas rättsväsen, korrupta domare och polis. Den är både intressant och spännande.

Läs den!

Några glimtar från Tibet

Text: Anita Sjögren

Efter en resa till Tibet för fjorton år sedan skrev jag ner följande intryck.

Lhasa påminde om Disneyland, ansåg Michael Palin. Och det var innan den nya järnvägen togs i bruk, med allt vad det innebär.

I Lhasa bodde vi på ett tibetanskt hotell, granne med en kinesisk militärförläggning. Det är gott om militärer i Lhasa. Stående på lastbilar, cyklande, gående markerade de sin närvaro i ilsket gröna uniformer made in China. Vi hör deras taktfasta morgonövning och ser hur de bär vatten dagarna i ända i hinkar från floden till närmaste förläggning. Saknas det rör eller montörer männtro? I bokhandeln smyger officerare längs hyllorna, spejande, spanande, på jakt efter vad? Den enda boken på engelska blir vår för blott 40 yoan. "A survey of Tibet" – färgrann och fin, men med ett förord från "fäderneslandet", vilket vi upptäckte först ute på trottoaren.

Vi hade sällskap av en ung tibetanska, som ville bli turistguide. Hon såg amerikansk ut i sin blå reklammössa, blekrosa långskjorta och brokiga Bermudas. Hon var 19 år och hade nyligen återvänt till Lhasa efter sju års stipendiestudier i Kina. Endast några få gånger hade hon fått träffa sina föräldrar under den tiden. Hennes far hade fruktat att hon helt skulle förlora sin tibetanska identitet.

Men vilken förälder kan vägra sitt barn möjlighet till utbildning.

På TV-nyheterna i Kina hade hon sett tibetanska munkar kasta sten på kinesiska soldater utanför Jokhang, det heligaste templet i Tibet. Men hennes far berättade sanningen.

Hon tycktes veta allt om Dalai Lamas vinterpalats med de tusen rummen. Hon knäböjde framför Buddha-statyn, som om hon gjort det dagligen, alltid. Hennes far kunde nog andas ut.

Vi tältade i snöstorm vid den heliga sjön. När jag hörde om jordbävningen i Tibet tänkte jag på eremiten i Nam-tso. Han satt i en halvt igenmurad grotta med mat för tre månader. Vi hörde hans entoniga böner och plingande klocka när vi passerade i skymningen på väg mot våra Fjällräventält på den ödsliga högplatån. På natten kom snöstormen och nu jordbävning.

Måhända såg han det som ett tecken från ovan och styrktes i sin tro?

Ett gulnat fotografi...

Text: Anneli Einarsson

Ibland kan ett gulnat fotografi bli en resa i tid och rum. Förra sommaren gjorde vi en trevlig tur till Dalarna – jo vi såg Siljan, men vi ville upptäcka något annat, som södra Dalarna. Mest för att upptäcka min mammas hemmatrakter – nämligen Hedemora. När jag var barn gjorde vi besök på kyrkogården och sen gick turen vidare. Men dessemellan var det mycket prat om denna trakt och det fanns en längtan tillbaka till ursprunget hos mamma. När mamma gick bort så ville jag återvända för att se bakom hörnet.

Sommaren 2005 åkte jag och Jörgen med friska ögon för att upptäcka det andra som jag inte fått se som barn. Vi hade tur – hittade en annons i Södra Dalarnas tidning – stadsvandring i Hedemora ikväll kl: 19:00. Det verkade spännande så vi anslöt oss till skaran av vandrare. En pensionerad tillbakaflyttad lärarinna Harriet Allander tog oss med på färden. En timme var det tänkt men efter tre var vi lika begeistrade. Vi fick titta in i Sveriges äldsta teaterlada – helt i trä – som fortfarande används i teatersammanhang.

Dalarnas äldsta stad – en betydande marknadsplats för handelsutbyte redan på medeltid. Dess plats på åsen gjorde färden lätt ner till Stockholm så förklaringen var enkel. Man hade dessutom hittat en hel del gamla mynt. Under stan finns ett system av gamla grävda gångar

som fortfarande gick att ta sig ner till. Användningen av dessa gångar fanns en massa olika teorier om som väckte vår fantasi.

Lite mer nutida var Esso-rondellen - en tapp hade legat där tidigare vilket jag kände till. Morfar brukade tanka där och handla godis till mina syskon. Polisbacken med gamla polishuset – fungerade som hotell när sista bussen gått och kanske hade man lite innanför västen. Då fanns en cell att övernatta i.

Någon lustigkurre hade en natt målat fotspar mellan socialen och systemet – de fanns fortfarande kvar. Lite galghumor kan man ju skönja i det där.

Det roliga uppstod under vägens gång då det i vandrargruppen fanns gamla hedemorabor som fyllde på det hela med lite andra vinklingar.

Det pågick en inventering av café- och konditorilivet i Hedemora som påminde mig om att mamma och hennes arbetskamrat firade lönen med att gå på café. Nu är det ju annat som gäller vid löneutbetalning – alla stormarknader som kryllar av köpsugna. Då föredrar jag cafébesöket om jag får välja.

Ett besök på Hedemora turistbyrås hemsida gjorde reklam för Husbyringen – vilket är en sex mil lång vägring som går genom ett varierande landskap av skog, åker och vatten. En ekorunda med platser där man kan stanna, grilla

och bada. En massa informationstavlor om skog blommor och bergarter i trakten finns där. En perfekt cykeltur blev det och vi bodde på en gammal herrgård som blivit B&B. Gröten, glada frukost- ägg och hemlagad sylt skall jag sent glömma på Klosters herrgård. En gammal klosterruin fanns kvar som kunde upplevas i form av musik och utställning. Det bästa var nog det varierande landskapet – perfekt för cykel och avslutningen med en middag på Dala-Husby hotell och restaurang. Fantastisk god mat och trevlig personal.

Men det gulnade fotografiet fanns kvar hemma – ett hus i Matsbo med mina morföräldrar och barnen framför grinden. Vi åkte dit men det var hopplöst utan förlaga....

I år gjorde vi ett nytt försök med en kopia av fotografiet ...tveksamt om vi skulle hitta huset. Fastighetsregister och annat kunde kanske vara till hjälp. Vi travade runt bland husen men det var svårt. Ett yngre par höll på att lassa saker på en kärra. Vi chansade och till vår häpnad så sa tjejen att hon kände igen huset. Det borde vara det röda lite längre bort. När vi knackade på bekräftade ägaren - men som sagt lite ombyggt var det. Uthusen och dasset var varsamt renoverade liksom huset. De gamla grindstolparna fanns kvar. När vi ställde oss i fotografiets vinkel kunde vi se att det stämde. Resan i tid och rum var slut.

Östersjöpärlor

av Ulla och Olof Siljeholm

Var låg Vineta? När blev Königsberg Kaliningrad? Vad gjorde kung Karl Knutsson Bonde under åren i Danzig (Gdansk)? Boken, som tar upp Hiddensee, Rügen, Usedom, Gdansk, Kuriska näset och Kaliningrad (Königsberg), är en mix av egna upplevelser med kulturhistoria.

Pris 220:- inklusive moms och frakt.

Oaser i Sahara

av Ulla och Olle Siljeholm

"Med ett stort mått av känslor inför historia och kultur kittas delarna samman till en läseresa genom mer än två årtusenden och massor av torra, hea mil. Man saknar inte bilderna; de uppstår ändå genom textens innehållsliga gestaltningkraft" (BTJ:s bokkatalog). Västra öknen i Egypten, Ghadamez i Libyen, Ghardaia i Algeriet och en resa från Mopti till Gao står i centrum. Boken uppmärksammar också stora upptäckare som Mungo Park och Heinrich Barth.

Pris 220:- inklusive moms och frakt.

**Beställningar: ulla.siljeholm@telia.com (tel.031/7785567)
adress: Aschebergsgatan 34, 411 33 Göteborg**

Reserapport från Kiruna, april 2001

Text: Ulla Johansson

Vår, tussilago och blåsippor i skogen, påskliljor i rabatten. Då är det väl dumt att resa norrut till snö och kyla.

Men det gjorde jag, alldeles efter påsk och det visade sig vara ett lyckokast. Medan våren här hemma framskred med regn och snöglopp bjöd Kiruna på sol. Anna-Lisa och jag flög till Kiruna, där snövallarna var höga som hus då vi anlände, men minskade betydligt under vår vecka i staden. Vi möttes av min vän Elvira, som installerade oss i sin lägenhet och bjöd på samiska läckerheter, olika former av renkött, mandelpotatis och hjortron. Och vilka utfärder sen!

Den enda vi beställt hemifrån var en hundspannstur och den var lyckad, även om den var kort, en 3 timmars tur efter pigga, dragglada hundar. Vi satt på släden och drogs ut på snövidderna. Fikapaus vid en tältkåta. Härligt. Något förvånade mig hundarnas storlek, de var ganska små, ungefär som spetsar.

Sen blev det Elviras utfärder. Vi besökte Ishotellet i Jukkasjärvi. Det var imponerande med sin storlek och utsmyckning, pelare, skulpturer, möbler i is, 65 sovrum i is med sängar av is. Ett litet kapell, helt i is, fanns också. Altartavlan var en kopia av den i Jukkasjärvi kyrka, reliefen gjord av Bror Hjort, fast i is!

En hel dag var vi på skotertur bland fjällen. Från Nikkaluokta for vi till Kebnekaise fjällstation, sen genom Siellavagge till Singisstugorna och längs Kungsleden halvvägs till Sälkastugan.

Där valde vi rastplats i lä av en klippa, gjorde en lägereld och grillade vår lunch. Här satt vi sen och solade och njöt av vyn över vida fjällvidder i gnistrande solljus. Fantastiskt, inte kunde jag tro att jag någonsin mer skulle komma ut på Kungsleden!

En lång bilfärd – 45 mil tur och retur blev det till Jokkmokk, där vi besåg det mycket fina Ajtte-museet (om samekultur) och hälsade på Birgitta – en f.d. elev och granne i Hamra.

Ännu en lång bilresa var det till Narvik – 37 mil fram och tillbaka. Men där var mulet och slaskigt, så vi gick på museum, Krigsminnesmuseet. Där fick vi lära mycket om Narvik under 2:a världskriget och det var verkligen intressant. På söndagen var vi i Kirunas stora träkyrka på gudstjänst och gjorde sen ett sightseeingbesök i Kirunavaara gruva, där man bl.a. utnyttjar gamla gruvgångar som odlingsrum för svamp. Mycket intressant.

En enda vecka och vi hade fått så många upplevelser! Det var tack vare Elvira, som krönte det hela med att mannekänga för oss i sin fina samedräkt.

Hemresan med flyg blev dock lite påfrestande, ett fel på planet försenade oss två och en halm timma. Men hem kom vi. Till mulen var från solig senvinter i Kiruna.

INBJUDAN TILL VECKOSLUTSTRÄFF MED SCANDINAVIAN GEOGRAPHIC SOCIETY

3 – 5 november 2006 Sigtuna

Sigtunahöjden Hotel & Konferens, Hertigvägen 7. Telefon: 08-592 577 00

PROGRAM

Fredag 3 november

- 18.00 Vickning
19.30 **Egna bilder** (Styrelsemöte)

Lördag 4 november

- 07.00 Frukost
08.30 **Välkomna till Sigtuna.**
08.45 **Varför samarbetar Sigtunahöjden och Kina?** *Sigtunahöjdens VD Mats Liljefors.*
09.15 **Libyen.** Rapport från en SGS-resa.
10.00 Kaffé
10.30 **PolarQuest.** Presentation av ett reseföretag med speciell inriktning.
11.00 **Mitt 50-årskalas på Uhuru Peak, 5.895 m.ö.h.** *Stellan Håkansson.*
12.00 Lunch
13.00 **Kungens och Guds Sigtuna.** *Museichef Sten Tesch.*
14.00 **Utflykt i tid och rum.** I grupper gör vi guidad stadsvandring, besöker stadens fina museum och dricker naturligtvis kaffe.
19.00 **Middag**
21.00 **Egna bilder**

Söndag 5 november

- 07.00 Frukost
08.30 **Cape Town till Mombasa den längsta vägen. Åtta månader i Landrover.**
Afrikaälskarna Monica Mildh och Håkan Forsmark berättar och visar bilder.
10.00 Kaffé
10.30 **Styrelsen informerar.**
11.00 **Dags att bli digitala?** *Göran Segeholm som är chefredaktör för tidningen Kamera & Bild och skriver mycket om digital fotografi, lotsar oss genom labyrinterna.*
12.00 Lunch

Välkomna!

Programansvariga och Klubbmästaren

I PRISET INGÅR:

I samtliga alternativ ingår i tillämpliga delar vickning fredag kväll, frukost, kaffe, lunch, kaffe och middag lördag samt frukost, kaffe och lunch söndag. I priset utan övernattnig ingår alla måltider i programmet utom frukost.

Alt. 1:	Dubbelrum fredag - söndag	2.050 kr/person
Alt. 2:	Enkelrum fredag - söndag	2.150 kr
Alt. 3:	Dubbelrum lördag - söndag	1.750 kr/person
Alt. 4:	Enkelrum lördag-söndag	1.850 kr
Alt. 5:	Deltagande utan övernattnig	1.150 kr

ANMÄLAN:

Bifogad anmälningsblankett skall vara klubbmästaren tillhanda *senast 22 september 2006*.

Adress: **SGS, c/o Gunnar Andersson, Björkvägen 9, 360 13 URSHULT**

BETALNING:

Hela deltagaravgiften insätts på SGS postgirokonto 429 14 52-3 *senast 6 oktober 2006*.

OBS! Medlemmar bosatta i Danmark och Norge betalar direkt på mötet.

OBS! Föreningen har förhandlat sig till ett mycket förmånligt paketpris för veckoslutsträffen. Det innebär att vi inte kan ta emot anmälningar efter 22 september 2006 och att för avbokningar som är klubbmästaren tillhanda efter 20 oktober utgår full avgift!

TÄNK PÅ:

Sigtunahöjden är i första hand en konferensanläggning. Det innebär att tillgången på **dubbelrum** är mycket begränsat. Välj i första hand enkelrum om ni inte är en familj! Markera på anmälningsblanketten om du helst vill ha dubbelrum, men accepterar enkelrum till det något högre priset om dubbelrummen tar slut. Tilläggsavgiften betalas i så fall direkt på mötet.

ANMÄLNINGSBLANKETT

Jag/vi anmäler härmed följande personer till SGS höstmöte i Sigtuna november 2006.

_____	_____
Namn 1	Telefon
_____	_____
Namn 2	Telefon

Anmälan avser följande alternativ:

- £ Alternativ 1 (Dubbelrum fredag – söndag) 2.050 kr/person
- £ Alternativ 2 (Enkelrum fredag - söndag) 2.150 kr
- £ Alternativ 3 (Dubbelrum lördag - söndag) 1.750 kr/person
- £ Alternativ 4 (Enkelrum lördag - söndag) 1.850 kr
- £ Alternativ 5 (Deltagande utan övernattnig) 1.150 kr/person

_____

£ Jag vill helst ha del i dubbelrum, men accepterar enkelrum och den något högre kostnaden.

_____

£ Jag/vi deltar för första gången i en veckoslutsträff med SGS

Jag vill om möjligt dela rum med: _____

OBS! Försäkra dig om att den du vill dela rum med också är anmäld!

Särskilda önskemål om kost, t.ex. vegetariskt: _____

£ Jag visar gärna bilder under programpunkten **Egna bilder** om:
(Tag med dina bilder, vi har inte möjlighet att ta kontakt med dig före mötet.)

_____

Vad kan inte SGS hjälpa till med?!

Text: Ulla Lidström

På vårmötet 2005 berättade Eva Albinsson från Lidköping om ett skolprojekt i Pakistan. Jag hade inte möjlighet att delta i vårmötet men läste om det i Briefings sommarnummer. Eftersom vårt mellanbarn Karin 1972 adopterades från Pakistan blev jag mycket intresserad. Tog kontakt med BLLF och fick veta att en studieresa skulle göras i februari-mars 2006. Bland resans tio deltagare fanns Karin och jag – det råkade bli en grupp med enbart kvinnor.

Vi landade i Karachi och tillbringade de första tio dagarna i provinsen Sindh. Därifrån hade vi utflykter till närliggande orter och tillbringade också några dygn i Tharöknen. Resan fortsatte till Lahore och sedan till Islamabad. Vår resrutt fick läggas om p.g.a. demonstrationer mot Jyllandspostens Mohammedkarikatyrer. Men ett mycket innehållsrikt program kunde genomföras. Vi besökte skolor som drivs av organisationen. Skolbarnen hade ofta tidigare arbetat på tegelbruk, i jordbruk eller i mattväverier. Vi fick träffa representanter för Human Rights, massmedia och kvinnoorganisationer. Vi besökte sjukhus och även en flyktingförläggning för jordbävningsoffren osv. Ett späckat schema och varje kväll samlades gruppen för att diskutera dagens upplevelser. Efter sexton intensiva dagar reste de flesta i gruppen hem. Karin och jag fortsatte till staden Sialkot på gränsen mot Kashmir. Där föddes Karin i mars 1972.

Vi visste på vilket sjukhus och att barnmorskan var tyska – men inte mer. Vår reseledare Britt-Marie har en väninna – Anita – i Sialkot, denna väninna är tyska och barnmorska. Ja – ni förstår resten... Ett par månader före vår avresa till Pakistan hade vi fått kontakt med Anita – världen kändes förunderligt liten. Karin, jag och Britt-Marie var gäster i Anitas hem. Vi fick besöka sjukhuset där Karin hade fötts – en sjuksköterska som hade skött Karin de första sex månaderna fanns kvar. Som ni förstår var det en enorm upplevelse för oss alla.

Efteråt for Karin och jag till Islamabad och vandrade runt i en vecka bara för att hämta oss innan vi kunde återvända till vårt svenska liv.

Se där vad ett medlemskap i SGS kan medföra!

För de intresserade kan jag tala om att en ny studieresa till Pakistan planeras till slutet av oktober eller början av november 2007. Kontakta: brittmarie_klang@yahoo.com Jag kan garantera en fantastisk resa!

Vill ni läsa mer om resan och/eller organisationen BLLF så sök på nätet: www.bllf.se

Redcliffe, Australien i mars 2004

Text och bild: Ann Lundén

Igår hade vi en riktig höjddardag! Underhållningen började med att lilla dottern Kiwi, 16 år, var så stor att hon skulle hoppa fallskärm. Strålände väder och välordnat arrangemang även för anhöriga som skulle titta på. Kiwi var överlycklig och allt gick bra för henne. De var fem stycken som hoppade från 14000 foot, Kiwi och hennes tandeminstruktör först. Vi visste att hon skulle ha en gul fallskärm. En av de andra skärmarna betedde sig konstigt. Den flög in över land helt fel och skärmen var som ett litet paraply. Efter en stund landade den första, en grå och det blev en störtlandning och den tjocka nya zealändskan bara låg på marken, tappade andan och vrickade foten. Strax därpå kom den gula med Kiwi helt elegant. Det visade sig att den första inte

utlöste sig då repen trasslat sig och den bara krokades av från instruktören och fick falla till marken själv. Reservskärmen kopplades in och den var ju inte lika stor så därför blev det expresslandning.

Men allt gick ju bra och Kiwi älskade det!

På kvällen var det rodeo i Gympie 15 mil norrut. Det var så häftigt det kan bli – och vilka killar!!! Kan inte beskrivas, måste ses. Jag tyckte hästarna var bäst, tjurarna var otäck med sina horn och sin enorma kraft.

I ett bås får djuret ett snöre som spänns hårt om ljumskarna och de blir förbandade och kickar bakut våldsamt och så öppnas dörren. Vilket skådespel! Ryttaren ska sitta kvar 8 sekunder för att de ska gå vidare i turneringen, vilket

inte många lyckades med! Ett heat är barbacka, ett annat med sadel. Publiken jublar! Hattar ramlar av!

Cowgirls deltog också, men på annat mindre farligt sätt. Det var väldigt lokalt, inte en turist så långt ögat nådde.

En härlig dag. Australien är fantastiskt!

Rodeo i Gympie.

Allo, kloka och spännande hundar

Text: Marianne Billing, Foto: Stig Billing

Det finns underbara kloka och spännande hundar. Hundar som förstår och kan tolka husses och mattes beteenden. Sätter vi fram en ryggsäck på hallgolvet vet hunden att det skall bli skogsvandring och lämnar oss inte ur sikte. Men när hunden själv tar initiativ och handlar utan vår påverkan blir vi förvånade och imponerade. Några sådana fantastiska tillfällen har vi haft när vi mött hundar som tänkt och fattat egna beslut.

Vi bor några nätter i Hongkong, i den gamla delen på fastlandssidan. Där är höga och låga hus bredvid varandra, Hus med affärer i bottenplanet och stora braskande neonskyltar på fasaden. Där är trånga gator med tät trafik, trottoarerna är smala och alltid fulla av folk på väg någonstans. Första morgonen går jag upp och tittar ned på gatan från hotellfönstret. Det är i rusningstid så bilarna kör inte så fort det är kö. Gatan delar sig cirka 50m ned i två gator. Förvånat ser jag en stor hund stå mitt ute i trafiken just där gatan delar sig. Den är stor och av någon sorts blandras men mest av schäfertyp. Den står still som en refuge men tittar intensivt uppåt gatan. Stig måste komma och titta för att bevisa att jag inte ser i syne. Efter några minuter kommer en annan stor hund nedför gatan också den gående mitt i trafiken. Den går fram till den första hunden. Den här är mer av schnauzer-

typ. Sida vid sida går sedan de båda nedför den vänstra gatan fortfarande mitt i trafiken. Bilarna passerar dem sakta vi upplever det som i ultrarapid och de försvinner ur vårt synfält.

Vi tittar på klockan och beslutar att vi skall finnas på plats i fönstret vid samma tid nästa morgon för att se om detta var en engångsföreteelse.

Men nej då! Vid samma tid upprepas samma procedur och de båda försvinner tillsammans nedför gatan. Vid vår tredje och sista morgon upprepas samma sak igen. Tydligt är det två hundar som funnit något matställe som de gemensamt tar sig till vid samma tidpunkt varje morgon. De är tillräckligt stora för att synas i trafiken och bilarna kryper vid den här tiden fram i kö. Hundarna går självsäkert och med höguret huvud mot sitt mål. Det skulle ha varit spännande att följa efter. Vi åker från Hongkong fyllda av beundran för deras mod och glömmer dem aldrig.

I Västafrika i Burkina Faso möter vi en liten hundvalp. Vi är inbjudna till en dans till andarnas ära i en liten by långt från städer och stora vägar. Vi sitter i skuggan av stråket till en lerhydda alldeles invid byns öppna plats där dansen skall äga rum. Hyddorna ligger utmed lerstampade smala gator som strålar ut från dansplatsen. Dansarna har ställt upp sig. Männen har bastkjolar och en slags bastvispor i händerna. En ung stilig afrikan tydligt en av fördansarna blir dist-

raherad av en liten rund hundvalp som springer fram till honom. Han tar den i famnen springer ut till sidan och en bit bort till en hydda där han släpper in den. Den är säkert bara några månader gammal. Dansen börjar och vi är intresserade åskådare men sneglar ändå bort mot hyddan där hunden släpptes in. Jo då, efter en liten stund skymtar ett nyfiket huvud i öppningen. Valpen kommer ut och går rakt mellan hyddorna fram och ställer sig intill den öppna platsen. Husse som nu är mitt uppe i dansen får syn på den dansar dit och schar bort den och vispar med visporna lätt i baken på den så att den skall skynda sig in i hyddan igen. Husse följer efter och kontrollerar att den är inne i hyddan. Dansen fortsätter. Den lilla valpen har nu fångat vårt intresse. Minsann efter en liten stund litet längre denna gång kommer den utsmygande. Nu ålar den sig på mage fram utefter marken bort till en hydda mittemot. Där ålar den sig utmed väggen och till framsidan. Där sitter byns äldste på låga träbänkar för att se dansen. Valpen kryper försiktigt in bakom benen på dem och lägger sig tillrätta, ingen har märkt något. Han kan kika fram mellan åskådarnas ben och följa dansen. Husse ser det inte. Valpen fattade egna beslut följde dem och nådde sitt mål – att se vart husse tog vägen.

Nu är vi i Sverige och ute i Stockholms skärgård. Barn och barnbarn har en colie som heter Kråkan. Ett konstigt namn på en älsklig hund. Hon är rar och tillgiven och älskar att springa efter kastade pinnar. Men hon avskyr att bada.

Mattias och Kråkan.

Kastar vi en pinne i vattnet hoppar hon inte efter. Vi är ute i en vik och badar. Den 12 årige Mattias ligger på magen på en sk "bräda" utan segel och paddlar med händer och fötter. Kråkan sitter på en klipphäll och tittar på. Mattias paddlar fram till henne så att brädan når klippan och lockar att hon skall komma "ombord". Vi undrar hur det hela skall gå för vi vet hennes avsky för vatten. Det är ju egentligen inte så konstigt för det kan ju inte vara så skönt att få den tjocka pälsen blöt. Kråkan står nu inför ett dilemma. Hon är van att komma när Mattias ropar. Hon sätter försiktigt ned ena tassens på den vingliga brädan men ryggar tillbaka när den vickar. Mattias lockar och övertalar och använder sin mjukaste röst. Kråkan kan inte stå emot. Försiktigt försiktigt kryper hon ombord på brädan. Matias håller den så stadigt han kan så att hon kan sätta sig. Sedan paddlar han lugnt och fint ut på den lilla viken med Kråkan sittande i fören. Spontana applåder från resten av familjen och Kråkan ser stolt ut över att ha övervunnit sin rädsla. Kände hon måntro samma välbefinnande som vi när vi klarat av en svårighet.

Om jordbävningen på Java! - 4 juni 2006

Text: Lennart Manning

Hej igen. Nu har det gått en vecka sen jordbävningen i Yogya med omnejder. Folket har börjat återvända till sina mer

eller mindre raserade hem för att på börja det nya hårda livet. Vulkanen håller sig på sin kant och det befarade utbrottet har hittills inte skett. Den helige gamle mannen har redan för 3 veckor sedan fått besked från bergets andar att något utbrott eller explosion inte kommer att hända. Så han bryr sig inte om "de galna" myndigheterna och har återvänt till sina kor på bergets sluttning.

Apropå kor: Stålkvinnan från Helsingborg (I-M Henningsson) tycker att Wayang och jag skall återuppta vår kohandel. Nej inte med myndigheterna utan med just kor. Hon menar att det är säkrare med kor än med affär och kafè vid en katastrof. Hon inser att en kalv bringa(r) inkomster s.a.s.

Tidigt i morse ringde Wayang och lät upprymd. Folk hade tjatat på honom att öppna affären igen. Han har inte velat

detta för respekt för de drabbade grannarna. Nu har dessa grannar gemensamt hjälpt Wayang att röja ur affären och sätta upp hyllorna mot provisoriskt uppsatta väggar. Taket är täckt med en pressenning och vad jag förstår så skall taket lagas så fort byggkillarna är klara med sina egna hus. Jag tror att folket vill börja att komma igång med vardagen så fort som möjligt och naturligtvis måste de också få möjlighet att köpa mat och annat nödvändigt.

Jag är på G när det gäller att åka ner till Yogya. Elen har fortfarande inte kommit igång men det gör den ganska snart. Likaså vattnet som lär dröja ytterligare en vecka. Två motorcyklar fördärvade, men den tredje fungerar. Bilen är tillbucklad men fungerar tydligen med utökat intag för air-condition.

Med denna rapport vill jag återigen framföra våra tack till alla som stött oss på olika sätt. Det har hjälpt oss väldigt mycket. Det sista pengarna vi fått är redan på plats i Bantul och jag vet inte än vad de har hamnat, sände dem i förrgår. Idag tog jag en långpromenad ner till stan och sände pengar till Wayang för inköp av varor till affären. Jag måste sända pengar så här i olika omgångar för Wayang vill inte ha stora kontanter på sig.

Tack för all hjälp
Lennart o Wayang

Resemästarens sidor

Att ta över efter Calle Nord blir inte lätt... Han är RESEMÄSTAREN och vi är många som kommer att sakna honom. Jag ser dock fram emot uppgiften och ska göra vad jag kan för att vi även fortsättningsvis ska ha ett spännande utbud av unika resor med stora upplevelser – riktiga SGS-resor!

Lotta Borgiel
Resemästare

Kalendarium

Mekongfloden

15/10-14/11 2006

Rumänien

September 2007

Pitcairn

2008

Indien - en volontärresa

11/2-11/3 2007

Jubileumskryssning på

Donau

2008

Ukraina –

Gammalsvenskbyn

Tid ej fastställd.

Bhutan

21/4-6/5 2007

LÄNGS MED MEKONGFLODEN

Datum: 15 oktober – 14 november 2006

Full!

INDIEN - EN VOLONTÄRRESA

Tillhör du oss som gärna stannar upp för att komma under ytan, lära känna människor och får en inblick i hur man lever? Under fyra veckor kommer vi ägna halva tiden till att hjälpa till i t.ex. barnomsorgen eller på en skola. Den andra halvan ägnar vi oss mer åt Indiens kultur, historia och religion. Det blir föreläsningar och

det finns möjlighet att ta lektioner i hindi eller yoga. Självklart lär vi oss att laga indisk mat! På helgerna gör vi en kamelsafari, sikhseeingtur, tigersafari eller liknande. Några nätter bor vi hemma hos en indisk familj.

SGS:aren Ing-Marie Henningsson följer med som ciceron. Hon hjälper till då det behövs och är gruppens "språkrör". Lärare, guide och andra som tar hand om oss på plats talar engelska. Personalen i barnomsorgen och i skolan där vi volontärarbetar kommunicerar vi med genom tolk, händer och fötter.

Preliminära datum: 11 februari till den 11 mars 2007

Preliminärt pris: 23.000:-

Program: besök www.sgsresa.nu

eller kontakta Gränslösa resor

Telefon: 0151-209 00 (kl 09.00-15.00),

E-post: lotta@granslosaresor.se

Beställ program!

KUNGADÖMET BHUTAN

Bhutan är ett land som väcker ödmjukhet och förundran, landet var fram till 1970 stängt för västerlänningar. Styrt av buddism och uråldriga traditioner är detta ett av

de mest fascinerande länder man kan tänka sig. Vår resa tar oss till Bumthang, där vi deltar i Ura Yakchoe-festivalen och gör dagsvandringar. Efter denna upplevelse väntar en tre dagar lång vandring på Druk Pathleden. Som högst när vi 3.600 meter, och då vi har bergen nästan helt för oss själva.

Om du inte vill vandra så erbjuder vi ett kulturprogram med flera sevärdheter bla i Haadalen som gränsar till Tibet och som öppnades så sent som 2002 för utlänningar. Vi gör en lätt vandring till Tangoklostret som tar cirka 45 minuter. I Parodalen ser vi Kyichu Lhakhang, som anses vara det äldsta templet i Bhutan från 659 e.Kr. När vi lämnar Bhutan har vi besökt många historiska platser och byggnader samt tagit del av lokalbefolkningens vardag.

Ledare på vår resa är Karin Åkesson som under fyra år bott och arbetat bland annat som administratör för FN och senare som småskolelärare i en bhutanesisk skola anställd av regeringen i landet. Karin är "adopterad" av en stor bhutanesisk släkt och tack vare henne kommer vi att komma lokalbefolkningen nära på ett naturligt sätt.

Preliminära datum: 21 april – 6 maj 2007

Pris per person 39.900 kr

Program: besök www.sgresa.nu

eller kontakta Eva Flygh på Äventyrsresor

Telefon: 08-5560 69 07, e-post: eva@aventyrresor.se.

Beställ program!

I RUMÄNIENS HJÄRTA, TRANSSYLVANIEN

Befolkningen i stolta Transsylvanien är varm och levnadsglad. Landet bjuder på en märklig mix av medeltida arkitektur och kommunisternas byggprojekt. Saxerna kallade Transsylvanien Siebenbürg, de sju städerna, efter huvudorterna där Sibiu blev den mäktigaste av dem. Sibiu är en av två europeiska kulturhuvudstäder under 2007 och ett besök där blir en av höjdpunkterna på resan. Vi gör en rundresa med minibuss, häst och vagn samt apostlahästar genom landets kulturella hjärta, Transsylvanien.

Resan bjuder på en lätt stadspromenad i staden Brasovs charmiga saxiska kvarter, stadsdelen Schei med landets första rumänskspråkiga skola, en rundvandring i drottning Marie av Rumäniens slott, mer och felaktigt känt som Greve Draculas slott Bran. I Piatra Crauluibergen gör vi en längre vandring (ca 6 tim) i nationalparken genom en ravin till en alpäng där fåraherdarna på en traditionell hytta visar oss hur deras liv ter sig. Vi bor på familjepensionat i den lilla saxiska byn Viscri med befäst

kyrka. Vid skymning vandrar korna in från betet längs huvudgatan. Dagen efter bjuder på en vandring genom kulturlandskap med mjukt rundade höstackar och betande boskap till byn Mesendorf, ca 7 km. Resan går vidare med buss mot Sighisoara, där vi bor på ett bra pensionat bland kullerstengator och barockfasader. Här föddes Vlad Tepes, ökad som Västeuropas Dracula. Den lilla staden Biertan och dess imponerande muromgärdade kyrka från 1400-talet, med på UNESCOs världsarvslista, ligger strax utanför Sighisoara. Vi tar också häst och vagn till en zigenarby där "Bulibasa", ledaren för samhället berättar om deras liv, traditioner och framtid. I de transsylvanska alperna ligger Sambataklostret med sin rika historia och tradition av ikonmålari på glas.

Preliminär avresa: mitten av september 2007
Reslängd: 8 – 10 dagar varav 2 vandringsdagar
Program: : besök www.sgsresa.nu
eller kontakta Äventyrsresor, Caroline Englund,
tel 08-5560 69 16, e-post caroline@aventysresor.se.

JUBILEUMSKRYSSNING PÅ DONAU

År 2008 fyller SGS 20 år. De som var med på kryssningen i Västindien ombord på "The Amazing Grace" 2002, minns fortfarande den glada och fina atmosfären ombord. Med anledning av det har Magnus Andersson föreslagit styrelsen att samla medlemmarna till en ny gemensam kryssning. Denna gång tänker vi oss dock en kortare och mindre kostsam kryssning, så att fler har möjlighet att följa med. Därför tittar vi på Donau där man passerar inte mindre än sju länder och fem huvudstäder!

Preliminär tid: 2008

*Mer info i
nästa Briefing!*

PITCAIRN

Söderhavssön Pitcairn är en av världens mest isolerade boplatser med en spännande historia och myteriet på Bounty 1789 som en av de allra viktigaste händelserna. Anders Källgård, som föreläste om öar på värmötet, har besökt Pitcairn två gånger, första gången för att studera språket och sedan som läkare. Han har också gett ut två böcker om Pitcairn. Läs mer på (www.insula.se)!

På vårmötet föddes idén att göra en SGS-resa till Pitcairn med Anders Källgård som ledare. Intresset visade sig stort.

Preliminär tid: 2008

*Mer info i
nästa Briefing!*

UKRAINA - GAMMALSVENSKBYN

Gammalsvenskby (ryska Starasjvedskaja), förr en by i Ukraina vid Dnepr, ca 100 kilometer från mynningen. Byn grundades av de flera hundra mer eller mindre livegna svenskättlingar som 1781 tvångsförflyttades från Dagö i Estland. De livnärde sig av jordbruk, boskapsskötsel och delvis fiske. En del återvände till Sverige 1929 (Bonniers lexikon). Efter att Tage Brolin vid höstmötet berättat om sina 17 resor till svenskbyn samt visat bilder och video ökade antalet namn på den utlagda intresselistan snabbt och slutade med 19 namn. En resa i Vikingarnas Ukraina skulle kunna innehålla någon dags uppehåll i Gammalsvenskbyn, förhoppningsvis då Brolin är där.

Jag har tagit över arbetet att utreda vilka möjligheter det finns att genomföra resan.

*Mer info i
nästa Briefing!*

*Glöm inte bort att
anmäla er till
veckoslutsträffen!*

B

Åvs. SGS, C/O Eilly-Manksson,
Snickarbåken 8, 130 21 Ekhöna

Äventyrsresor

Sju kontinenter. På riktigt.

Jättepandor

Äventyrsresors pionjärexpedition till Qinlingbergens pandor gick av stapeln i slutet av april under ledning av Anders Haglund. Här i centrala Kina finns världens tätaste bestånd av arten. Redan på väg till baslägret hittade man den första jättepandan. Och den skulle följas av ytterligare tre. Resan bjöd också på närkontakt med den utrotningshotade tofsibisar, myskoxsläktingen takin, gnistrande guldfasaner, terrakottaarmen i Xian och mycket, mycket mer. I april 2007 leder Anders en ny resa till jättepandorna.

Stora katter

För två år sedan ledde den kunnige djurparkchefen och kattexperter Stefan Jonsson, känd från TV, våra resor till Indien för att spana efter tiger, asiatiska lejon och leopard.

"Stefans djupa kunskap om kattdjur och behagliga personlighet tillsammans med lokalguiden Tiratts organisatoriska förmåga och tillika kunskap om djur och framför allt fåglar var en mycket lyckad kombination. Vi fick ihop 152 fågelarter! Hela arrangemanget var synnerligen väl organiserat. Vi längtar tillbaks dit igen. Mats Sigvant, Vålberg.

Den 14 november finns chansen igen.

Nordostgrönland 2008

Vill du följa med till världens största nationalpark på Nordostgrönland är det dags att bestämma sig redan nu. Hit kommer bara en handfull turister varje år. Vi har bara ett 10-tal platser kvar på resan som går i augusti 2008. Fartyget är före detta statsisbrytaren Njord och ledare är Magnus Elander, en av världens ytterst få experter på denna avlägsna del av jorden.

Tel: 08-5560 69 00 | Hornsgatan 110, 117 26 Stockholm | www.aventureyrsresor.se